

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 95/53/EY,
annettu 25 päivänä lokakuuta 1995,
rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

eläinten rehusta on tullut erittäin merkittävä tekijä yhteisön maataloudessa,

rehualan virallisen valvonnan järjestämistä koskevien periaatteiden vahvistaminen yhteisön tasolla edesauttaa eläinten ja ihmisten terveydelle sekä ympäristölle aiheutuvien vaarojen ehkäisyä, kaupankäynnin vilpittömyyttä ja kuluttajien edun suojelua,

on välttämätöntä saada aikaan säännöt eläinten rehujen virallisen valvonnan järjestämisestä, koska käytössä olevat tuotteet ovat luonteeltaan hyvin erilaisia ja koska kaupan on erittäin suuri määrä tuotteita sekä siksi, että alan rakenne on yhtenäinen ja erityisesti siksi, että on välttämätöntä varmistaa eläinten ravinnon terveellisyys ja elintarvikkeiden laatu,

jotta haluttu tavoite saavutettaisiin, tämän direktiivin sääntöjen on katettava kaikki rehuissa käytettävät tuotteet ja aineet, joita yhteisössä käytetään; tämän vuoksi olisi järjestettävä sekä yhteisöön tuotavien että yhteisössä vapaaseen liikkeeseen laskettavien tuotteiden valvonta,

toimivaltaisen viranomaisen määritelmä ei estä jäsenvaltiota siirtämästä osittain tai kokonaan tämän viranomaisen toimivaltaa virallisten tarkastusten suorittamiseen rehu-alalla edellyttäen, että nämä säilyvät sen määräysvallan alaisina,

ollakseen tehokkaita tarkastusten on oltava säännöllisiä; niiden kohdetta, vaihetta tai niiden suorittamisen ajankohtaa ei saa rajoittaa, ja ne on tehtävä mahdollisimman tehokkaalla tavalla,

valvonnan kiertämisen estämiseksi on välttämätöntä huolehtia siitä, että jäsenvaltiot eivät jätä jotain tuotetta asianmukaisen valvonnan ulkopuolelle siksi, että se on määrää viedä yhteisön ulkopuolelle,

on tärkeää, että kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden asiakirjat tarkastetaan ja tuotteille suoritetaan tunnustustarkastus pistokokeiden avulla niiden saapuessa yhteisön alueelle,

olisi huolehdittava, että jäsenvaltiot voivat osoittaa maahantuloaikoja voidakseen varmistaa tuontituotteiden tarkastusten tehokkuuden, sanotun vaikuttamatta asiaa koskeviin säädöksiin muussa yhteisön lainsäädännössä ja erityisesti direktiivissä 90/675/ETY ⁽⁴⁾ ja eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevassa direktiivissä 92/118/ETY ⁽⁵⁾,

on vahvistettava toimivaltaisten viranomaisten suorittamien fyysisten tarkastusten järjestämistä ja niihin liittyviä seuraamuksia koskevat periaatteet,

yhteisön sisäisen kaupan osalta olisi painotettava alkupe-
rämaassa tapahtuvia tarkastuksia; silloin kun on syytä epäillä, että on tapahtunut rikkomus, tarkastus voi kuitenkin poikkeuksellisesti tapahtua kesken tuotteen kuljetuksen tai määräraikkakunnalla,

kyseinen järjestely edellyttää entistä suurempaa luottamusta lähettäjäjäsenvaltion suorittamiin tarkastuksiin; on tärkeää, että lähettäjäjäsenvaltio huolehtii, että kyseiset tarkastukset suoritetaan asianmukaisella tavalla,

on tärkeää säätää seuraamuksista siinä tapauksessa, että lähetys on havaittu lainvastaiseksi,

tehokkuussyistä lähettäjäjäsenvaltion on varmistauduttava siitä, että tuotteet ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia; rikkomustapauksissa komission on voitava toimia yhteistyössä niiden jäsenvaltioiden kanssa, joita asia koskee, erityisesti tekemällä tarkastuksia paikalla ja toteuttamalla tilanteeseen tarkoituksenmukaiset toimenpiteet,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 313, 19.11.1993, s. 10

⁽²⁾ EYVL N:o C 128, 9.5.1994, s. 97

⁽³⁾ EYVL N:o C 127, 7.5.1994, s. 10

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1601/92 (EYVL N:o L 173, 27.6.1992, s. 13).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/723/EY (EYVL N:o L 228, 9.11.1994, s. 48).

olisi päätettävä direktiivin 70/373/ETY⁽¹⁾ mukaisesti yhteisön tasolla eläinten rehujen virallisia tarkastuksia varten otettavista näytteenotto- ja määrittämenetelmistä,

vaikka ei olekaan aiheellista myöntää asianosaisille oikeutta kieltäytyä tarkastuksista, on kuitenkin toisaalta turvattava heidän lailliset oikeutensa ja erityisesti oikeus liikesalaisuuksien ylläpitämiseen ja muutoksenhakuun,

tarkastukset voivat eri jäsenvaltioissa suorittaa eri viranomaiset; tämän johdosta on syytä julkaista kunkin jäsenvaltion alan toimivaltaisista viranomaisista luettelo, josta käy ilmi viranomaisten toimivalta-alue ja ne laboratoriot, jotka ovat toimivaltaisia tekemään mainittuihin tarkastuksiin liittyviä määryksiä,

vaikka tarkastusohjelmista päättäminen onkin ensisijaisesti jäsenvaltioiden velvollisuus, sisämarkkinoiden osalta on välttämätöntä, että on olemassa myös yhteisön tasolla yhdenmukaistettuja ohjelmia, ja

olisi annettava tämän direktiivin soveltamistoimenpiteet komission tehtäväksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

1. Tällä direktiivillä vahvistetaan rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevat periaatteet.

2. Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita erikoistuneemman yhteisön säännösten soveltamista, erityisesti yhteisön tullisäännöstö ja yhteisön eläinlääkintäsäännöstö mukaanlukien.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'rehujen virallisella valvonnalla', jäljempänä 'valvonta', toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tarkastusta siitä, että tuotteet ovat seuraavien direktiivien sisältämien yhteisön säännösten mukaisia:

— neuvoston 23 päivänä marraskuuta 1970 antama direktiivi 70/524/ETY rehujen lisäaineista⁽²⁾, ja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 2, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85 (EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 8).

⁽²⁾ EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 94/77/EY (EYVL N:o L 350, 31.12.1994, s. 113).

— neuvoston 17 päivänä joulukuuta 1973 antama direktiivi 74/63/ETY haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa⁽³⁾, ja

— neuvoston 23 päivänä marraskuuta 1976 antama direktiivi 77/101/ETY suoraan käytettävien rehujen pitämisestä kaupan⁽⁴⁾, ja

— neuvoston 2 päivänä huhtikuuta 1979 antama direktiivi 79/373/ETY rehuseosten pitämisestä kaupan⁽⁵⁾, ja

— neuvoston 30 päivänä kesäkuuta 1982 antama direktiivi 82/471/ETY tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista⁽⁶⁾, ja

— neuvoston 13 päivänä syyskuuta 1993 antama direktiivi 93/74/ETY erityisravinnoksi tarkoitetuista rehuista⁽⁷⁾,

ja

— kaikki muut rehualaan liittyvät säännökset, joissa säädetään virallisen valvonnan suorittamisesta tämän direktiivin säännösten mukaisesti,

b) 'asiakirjojen tarkastuksella' tuotteen mukana seuraavien asiakirjojen tai minkä tahansa muun tuotetta koskevan tiedon tarkastamista,

c) 'tunnistustarkastuksella' pelkästään silmämääräisesti tehtyä tarkastusta asiakirjojen, merkintöjen ja tuotteiden yhdenmukaisuudesta,

d) 'fyysisellä tarkastuksella' tuotteen itsensä tarkastusta, johon tarvittaessa sisältyy näytteiden otto ja laboratorio-tutkimus,

e) 'tuotteella' rehuja tai mitä tahansa eläinten ruokintaan käytettyä ainetta,

f) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion viranomaista, jonka tehtäväksi on annettu suorittaa virallista valvontaa rehualalla,

g) 'laitoksella' kaikkia sellaisia yrityksiä, jotka tuottavat tai valmistavat jotain tuotetta tai jotka pitävät tuotetta väliaikaisesti hallussaan ennen sen liikkeeseen laskeamista, mukaan lukien jalostus ja pakkaaminen, tai jotka laskevat tämän tuotteen liikkeeseen,

⁽³⁾ EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 94/16/EY (EYVL N:o L 104, 23.4.1994, s. 32).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 32, 3.2.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/654/ETY (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 30, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/74/ETY (EYVL N:o L 237, 22.9.1993, s. 23).

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/74/ETY (EYVL N:o L 237, 22.9.1993, s. 23).

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 237, 22.9.1993, s. 23

h) 'liikkeeseen laskemisella' tuotteiden hallussapitämistä niiden myymiseksi tai muuten siirtämiseksi, joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan, kolmansille osapuolille, sekä itse myyntiä ja muita siirtomuotoja.

2. Rehualaa koskevassa yhteisön säännöstössä olevia määritelmiä sovelletaan aina tarvittaessa.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tarkastusten suorittamiseksi tämän direktiivin säännösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden ei pidä jättää jotain tuotetta asianmukaisesti tarkastamatta siitä syystä että se on tarkoitettu vientiin.

4 artikla

1. Tarkastukset suoritetaan:

- a) säännöllisesti,
- b) mikäli epäillään jonkin tuotteen olevan säännösten vastainen,
- c) oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden ja erityisesti riskeistä ja saadusta kokemuksesta riippuen.

2. Valvonta ulotetaan koskemaan kaikkia tuotanto- ja valmistusvaiheita, liikkeeseen laskemista edeltäviä välivaiheita ja liikkeeseen laskemista, mukaanlukien tuonti ja tuotteiden käyttö.

Toimivaltainen viranomainen valitsee näiden vaiheiden joukosta sen tai ne, jotka parhaiten soveltuvat suunniteltuun valvontaan.

3. Tarkastukset suoritetaan yleensä ilman ennakkovaroitusta.

4. Tarkastukset koskevat myös kiellettyjen aineiden käyttöä rehuissa.

II LUKU

TUONTI KOLMANSISTA MAISTA

5 artikla

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset suorittavat kunkin yhteisön tullialueelle tuotavan tuote-erän asiakirjatarkastuksen ja pistokokein suoritettavan tunnistustarkastuksen varmistuakseen

- niiden luonteesta,
 - niiden alkuperästä, ja
 - niiden maantieteellisestä määräpaikasta
- niihin sovellettavan tullimenettelyn määrittelemiseksi.

6 artikla

Edellä 5 artiklassa säädettyjä tarkastuksia varten jäsenvaltiot voivat osoittaa alueellaan määrättyjä maahantulopaikkoja eri tyyppisille tuotteille.

Ne voivat tätä samaa tarkoitusta varten vaatia, että niille toimitetaan etukäteen tieto tuotteiden saapumisesta määrättyyn maahantulopaikkaan.

7 artikla

Jäsenvaltiot varmistavat tuotteiden yhdenmukaisuuden ennen niiden liikkeeseen laskemista pistokokein suoritettavalla fyysisellä tarkastuksella.

8 artikla

1. Jos tarkastuksen yhteydessä paljastuu, että tuote ei ole säännösten vaatimusten mukainen, jäsenvaltion on kiellettävä sen tuonti tai liikkeeseen laskeminen ja määrättävä se palautettavaksi yhteisön alueen ulkopuolelle; sen on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille tuotteiden palauttamisesta mainiten todetut rikkomukset.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi antaa luvan ryhtyä yhteen seuraavista toimenpiteistä toimivaltaisen viranomaisen vahvistamin ehdoin:

- tuotteiden saattaminen säännösten mukaisiksi erikseen sovittavassa määräajassa,
- mahdollinen käsittely saastunnan aiheuttajan tuhoamiseksi,
- mikä tahansa muu asianmukainen käsittely,
- käyttö muihin tarkoituksiin,
- tuotteiden hävittäminen.

Jäsenvaltioiden on valvottava, ettei ensimmäisessä alakohdassa luetelluista toimenpiteistä aiheudu mitään haitallisia seurauksia ihmisten ja eläinten terveydelle tai ympäristölle.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä johtuvista kustannuksista vastaa luvan haltija tai hänen edustajansa.

9 artikla

1. Jos tuotetta ei lasketa liikkeeseen sen jäsenvaltion alueella, joka suorittaa 5 artiklassa tarkoitettavat tarkastukset ja tarvittaessa fyysisen tarkastuksen, tämä jäsenvaltio toimittaa asianomaiselle toimijalle asiakirjan, josta käy ilmi suoritettujen tarkastusten luonne ja tulokset. Kauppalisiin asiakirjoihin tulee sisältyä viittaus tähän asiakirjaan.

Tämä ei kuitenkaan vaikuta määräjäsenvaltion oikeuteen suorittaa tuotteiden tarkastuksia pistokokein.

2. Asiakirjamalli ja tarvittaessa 1 kohdan tarkat soveltamissäännöt hyväksytään ennen 30 päivää huhtikuuta 1998 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III LUKU

YHTEISÖN SISÄINEN KAUPPA

10 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiseen jäsenvaltioon vietäviksi tarkoitettujen tuotteiden tarkastetaan samalla huolellisuudella kuin jäsenvaltioiden omalla alueella liikkeeseen laskettavat tuotteet.

1 jakso

Lähtötarkastus

11 artikla

1. Sen varmistamiseksi, että tuotantolaitokset noudattavat yhteisön säännösten mukaisia velvoitteitaan ja että liikkeeseen lasketut tuotteet vastaavat yhteisön vaatimuksia, jäsenvaltioiden on valvottava, että toimivaltainen viranomainen tarkastaa nämä laitokset.

2. Jos on aihetta epäillä, että vaatimuksia ei noudateta, toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava tarvittavat tarkastukset, ja jos epäily vahvistuu, toimeenpantava tarvittavat toimenpiteet.

2 jakso

Tarkastus määrämaassa

12 artikla

1. Määrjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi määräpaikassa tasapuolisesti suoritettavien pistokokeiden avulla varmistaa, että tuotteet ovat 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännösten mukaisia.

2. Jos kuitenkin kauttakulkujäsenvaltion tai määrjäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on hallussaan rikkomukseen viittaavia tietoja, voidaan tarkastuksia

suorittaa myös tuotteiden kuljetuksen aikana kyseisen jäsenvaltion alueella.

13 artikla

1. Jos jäsenvaltio määräpaikassa tai kuljetuksen aikana suoritettujen tarkastusten nojalla toteaa, että tuote ei ole 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen säännösten mukainen, sen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin ja vaadittava lähettäjästä, vastaanottajasta tai muuta oikeudenomistajasta suorittamaan toimivaltaisen viranomaisen määräämällä tavalla jonkin seuraavista toimista:

- tuotteiden saattaminen säännösten mukaisiksi annettavassa määräajassa,
- mahdollinen käsittely saastunnan aiheuttajan tuhoamiseksi,
- muu sovelias käsittely,
- käyttö muuhun tarkoitukseen,
- palauttaminen alkuperämaahan, kun asiasta ensin on ilmoitettu alkuperälaitoksen kotimaan toimivaltaiselle viranomaiselle,
- tuotteiden hävittäminen.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti suoritetuista toimenpiteistä johtuvista kustannuksista vastaa lähettäjä tai muu oikeudenomistaja, tarvittaessa myös vastaanottaja.

3 jakso

Yhteistyö rikkomustapauksissa

14 artikla

Jos tuotteet hävitetään, käytetään muuhun tarkoitukseen, palautetaan alkuperämaahan tai puhdistetaan 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, määrjäsenvaltion on otettava viipymättä yhteys lähettäjäjäsenvaltioon. Muissa tapauksissa määrjäsenvaltio voi ottaa yhteyttä lähettäjäjäsenvaltioon. Lähettäjäjäsenvaltion on suoritettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava määrjäsenvaltiolle suoritettujen tarkastusten laatu, niiden tulokset, tehdyt päätökset ja näiden päätösten syyt.

Jos määrjäsenvaltio epäilee, että nämä toimenpiteet eivät ole riittäviä, se etsii yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa tavat ja keinot tilanteen korjaamiseksi; tarvittaessa tämä voi johtaa yhdessä paikalla tehtyyn tarkastukseen.

Kun 12 artiklan mukaisesti suoritetuissa tarkastuksissa havaitaan toistuvaa velvoitteiden laiminlyömistä, määrjäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

15 artikla

1. Määräjäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan komissio voi, ottaen huomioon todetut rikkomukset

- lähettää yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa paikalle edustajia,
- kehottaa lähettäjäjäsenvaltiota tehostamaan asianomaisen laitoksen tuotannon tarkastuksia.

2. Komissio ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille johtopäätöksistään.

Komission johtopäätöksiä odottaessa lähettäjäjäsenvaltion on jäsenvaltion pyynnöstä tehostettava tarkastuksia asianomaisesta laitoksesta peräisin olevien tuotteiden osalta.

Määräjäsenvaltio voi osaltaan tehostaa samasta laitoksesta peräisin olevien tuotteiden valvontaa.

3. Komissio voi 23 artiklassa tarkoitetun komitean piirissä tutkia tilannetta. Se voi tehdä samassa artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tarpeelliset päätökset, mukaanlukien ne, jotka koskevat tuotteiden liikkumista yhteisön sisällä.

4 jakso

Maatilavalvonta*16 artikla*

Jäsenvaltioiden on valvottava, että toimivaltainen viranomainen säädetty tarkastukset suorittaakseen pääsee käymään maatalouden tuotantopaikoilla, joissa tuotteita valmistetaan tai käytetään.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET*17 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on valvottava, että tarkastukset suoritetaan siten, etteivät ne tarpeettomasti viivästyä tuotteiden kuljetusta tai aiheuta perusteettomia esteitä niiden kuluksi luovuttamiselle.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että tarkastuksia suorittavia virkamiehiä sitoo salassapitovelvollisuus.

18 artikla

1. Jos tuotteesta otetaan näytteitä määritystarkoituksessa, jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet

- sen varmistamiseksi, että asianomaisilla on mahdollisuus toiseen asiantuntijalausuntoon,

- sen varmistamiseksi, että virallisesti sinetöidyt näytteet säilytetään.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo laboratorioista, joiden tehtävänä on määritysten tekeminen, ja valvottava, että nämä laboratoriot nimetään pätevyytensä perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on valvottava, että näytteenotto ja määritykset suoritetaan yhteisön säännösten mukaisesti.

Tapauksissa, joita varten ei ole olemassa yhteisön sääntöjä ja menetelmiä, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että tarkastukset

- tehdään kansainvälisten elinten hyväksymien standardien mukaisesti,
- tehdään yllämainitun kaltaisten standardien puuttuessa tieteellisesti tunnustettujen ja perustamissopimuksen yleisperiaatteiden mukaisten kansallisten sääntöjen mukaisesti.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

19 artikla

Jokainen jäsenvaltio toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin kaikkia säännöksiä sovelletaan täysimääräisesti. Direktiivin soveltamiseksi toteutettavien toimenpiteiden rikkomisen varalta on säädettävä oikeudellisia seuraamuksia. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita suhteessa niiden tarkoitukseen ja vakuuttavia.

20 artikla

Tämä direktiivi ei koske jäsenvaltioiden voimassa olevan lainsäädännön mukaista muutoksenhakua toimivaltaisten viranomaisten tekemistä päätöksistä.

Toimivaltaisten viranomaisten todetuissa rikkomustapauksissa tekemät päätökset perusteluineen on annettava tiedoksi toimijalle, jota nämä päätökset koskevat, tai hänen oikeudenomistajalleen.

Toimijan, jota asia koskee, tai hänen oikeudenomistajansa pyynnöstä sanotut päätökset perusteluineen on annettava hänelle tiedoksi kirjallisesti siten, että samalla ilmoitetaan ne muutoksenhakutiet, joita hän voi valvonnasta vastaavan jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaan käyttää, sekä muutoksenhaun muoto ja määräajat, joissa muutoksenhaku täytyy panna vireille.

21 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi vuoden kuluttua siitä, kun tämä direktiivi on tullut voimaan

- toimivaltainen viranomainen tai viranomaiset sekä heidän alueellinen ja toiminnallinen vastuualueensa,
- edellä 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu laboratorio tai laboratoriot,
- tarvittaessa 6 artiklassa tarkoitettu luettelo maahantuloaikoista.

Nämä tiedot sekä myöhemmät muutokset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa*.

22 artikla

1. Jäsenvaltiot laativat viimeistään 1 päivänä lokakuuta 1998 ohjelmat, joissa selvitetään kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet tässä direktiivissä annetun tavoitteen toteuttamiseksi.

Näissä ohjelmissa on otettava huomioon jäsenvaltioiden erityistilanteet ja erityisesti on täsmennettävä säännöllisesti tehtävien tarkastusten luonne ja tiheys.

2. Joka vuosi ennen 1 päivää huhtikuuta ja ensimmäisen kerran ennen 1 päivää huhtikuuta 2000 jäsenvaltiot toimittavat komissiolle kaikki sellaiset edeltäneen vuoden tarpeelliset tiedot, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien täytäntöönpanoa ja joissa selvitetään

- ohjelmien laatimisen perusteet,
- tehtyjen tarkastusten lukumäärä ja luonne,
- tarkastusten tulokset, erityisesti todettujen rikkomusten lukumäärä ja luonne,
- rikkomusten toteamisen yhteydessä suoritettujen toimenpiteet.

3. Joka vuosi ennen 1 päivää lokakuuta ja ensimmäisen kerran ennen 1 päivää lokakuuta 2000 komissio esittää yhteenvedona kokonaiskertomuksen yhteisön tasolla tehtyjen tarkastusten tuloksista, johon liitetään ehdotus suositukseksi seuraavan vuoden yhteensovitetusta tarkastusohjelmasta, joka on hyväksyttävä 23 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Tähän suositukseen voidaan tehdä myöhemmin sellaisia mukautuksia, jotka yhteensovitetun ohjelman täytäntöönpanossa osoittautuvat tarpeellisiksi.

Yhteensovitetussa ohjelmassa osoitetaan erityisesti ne perusteet, joilla on ensisijainen asema ohjelman täytäntöönpanossa.

Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen tulee sisältää erillinen luku, joka koskee nimenomaan yhteensovitetun ohjelman täytäntöönpanoa.

23 artikla

1. Komissiota avustaa päätöksellä 70/372/ETY⁽¹⁾ perustettu pysyvä rehukomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa

asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden määräajassa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 30 päivää huhtikuuta 1998. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

25 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Tämä direktiivi osoitetaan jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 25 päivänä lokakuuta 1995.

Neuvoston puolesta

L. ATIENZA

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 1